

UFO

unidentified flying objects

INFORMATION

ARBÄTSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

NR **2** MARS - APRIL 1973

I detta nr bl.a:

**INTERVJU
MED PROFESSOR
TOR RAGNAR GERHOLM**

**MYSTISKA JÄTTEVAKAR
I SVENSKA SJÖAR**

**TOLV SMÅ MÄN
FÖRSVANN
I ETT LJUSSKEN**

**VÄRLDSRYMDEN
KAN EJ EROVRAS
MED NUVARANDE
TEKNIK**

"De kom rakt emot mig. Jag blev 'himmelens rädd'
och fick stålsätta mig för att inte springa från
platsen", säger Helge Eriksson om sitt möte med
'små män' vintern 1931. Se sidan 2.

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomenen
Organ för riksorganisationen UFO-Sverige

I REDAKTIONEN

Olle Öhman - Bevakning av utländska publikationer. Översättningar, textbearbetning, redigering. Tel 0340/308 44

Jan Lind - Planering av tidskriftens innehåll. Tel 0141/198 21

Övriga medarbetare: Jan-Ove Sundberg, Göran Ebbesson, Gunborg Gustavsson, Anita Hedman, Gunilla Lundberg.

LAYOUT

Olow Petterson

ANSVARIG UTGIVARE

Carl-Axel Jonzon. Tel 0141/701 91

UFO-INFORMATION

trycks och utges av Centralgruppen för Riksorganisationen UFO-SVERIGE
Box 311, 591 03 Motala 3.

PRENUMERATION OCH MEDLEMSSKAP

Postgiro 8 43 25 - 0 C A Jonzon

- För artiklarna svarar författarna.
- UFO-SVERIGE är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till "Olle Öhman Fack 8, 430 20 Veddige" eller "UFO-Sverige Box 311, 591 03 Motala 3".

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Brev till UFO-Sverige	s 1
"Tolv små män med grymma drag kom emot mig i månskensnatten".	s 2
Organisationsnytt med bl.a. "Rapport från planeringskonferens den 17.3.73"	s 4
Professor Gerholm: UFO-problemet får knappast plats inom vetenskapens nuvarande ramar, men UFO-arbetet har ändå framtiden för sig	s 7
Kommentar till tidigare publicerad notis om ljushastigheten	s 9
Mystiska jättevakar i svenska sjöar kan ha åstadkommit av UFOs	s 10
Mystik på Sörlandet	s 15
Mariner 9 lyckades kartlägga Marsytan	s 15
Osynliga väsen rör sig ständigt mitt ibland de levandes skara	s 16
Ljusfläck vid vägkanten blev till lysande klocka	s 18
Världsrymden kan ej erövrats med nuvarande teknik	s 20
Fyra vittnen iakttog cylinderformat objekt över Köping	s 22
Saturnusmåne kan ha intelligenta varelsor	s 23
Det finns ännu en jätteplanet nära jordklotet	s 23
Flying Object Agency	s 24
Dokumentärfilm om UFO klar redan i höst om finansieringsfrågan kan lösas	s 25

DEN GLÖMDA CIVILISATIONEN

Av Lehel Répits

Ett dokument över en väldig civilisation som härskade på jorden före "Den stora syndafloden"

Pris: 20 kr. Beställ från:

UFO-MOTALA

Box 311
591 03 Motala 3

UFO OCKULTISM ESP

Engelskspråkig litteratur
700 titlar lagerföres
varav 200 i pocket.
Rekvirera våra boklistor!

EDISTA

POSTORDERBOKHANDEL

Box 4003
180 10 Enebyberg

Glöm inte bort . . .

UFO SVERIGES STÖDFOND

POSTGIRO

23 90 52-4

BREV TILL UFO-SVERIGE

Kjell Jonsson

Frågetecknen är både stora och många, när det gäller UFO! Det får vi i Centralgruppen dagligen erfara.

Hundratals brev strömmar ständigt in till oss, och vi beklagar uppriktigt att vi inte hinner med att besvara dem personligen. Det skulle, som Ni nog förstår käre läsare, kräva en heltidsanställd sekreterares medverkan.

Låt oss ta ett brev ur högen och se vad det innehåller! Den handskrivna episteln fyller ett A 4-ark och innehåller sjutton olika frågor av skiftande svårighetsgrad, vilka brevskrivaren snarast önskar få besvarade.

Om vi i hastigt mod skulle avfärda vår värderade brevvän med några godtyckligt formulerade standardfraser, skulle vi med all säkerhet förlora en UFO-intresserad - vilket i och för sig vore beklagansvärt.

Skulle vi å andra sidan bemöda oss om att så utförligt som möjligt söka reda ut problemen och på ett logiskt sätt förklara varje fråga - ja, då skulle vi åstadkomma en diger lunta, och ändå skulle vi inte känna oss säkra på att vår vetgirige vän vore tillfreds.

Vad jag vill hävda med mitt resonemang är att vi för närvarande saknar möjlighet att på ett adekvat sätt föra fram vårt budskap till den intresserade allmänheten. Eventuellt skulle man genom radio-TV kunna föra ut UFO-saken ungefär på samma sätt som man bjuder språkkurser genom eterns media, dvs. någon halvtimmes avlyssning per vecka med början i elementära fakta. Samtidigt skulle tryckt information stå till buds för självstudier och repetition.

Detta är naturligtvis i dag endast djärva önskningar. Ingen vet väl heller om de någonsin skall kunna förverkligas. Vad jag personligen hoppas, är att vi skall finna en väg ut till dem som söker förklaring på de gåtor, vilka generationer och åter generationer grubblat över. Av många skäl vägrar våra styrande att lyfta på den slöja som döljer sanningen

(den kan som bekant bli obekvämlig!). Att äga kunskap är makt, och med makt kan man kuva de fåkunniga!

Om de som makten haver i stället kan invagga oss i tron att ingenting finns som är värt att veta, då lyckas man sannerligen också i sitt uppsåt att behålla det hårda greppet om människorna, och allt kan gå vidare i den jämna, behagliga lunken.

Men alla bortförklaringar till trots kommer ändå de FLYGANDE TEFATEN...

Carl-Axel Jonzon

UFOs - A Scientific Debate

är titeln på en bok som utgivits av Cornell University Press, London. Två berömda vetenskapsmän, Carl Sagan och Thornton Page, har svarat för redigeringen. Boken, som behandlar UFO-frågan på ett allvarligt och metodiskt sätt, har utkommit med anledning av att the American Association for the Advancement of Science avhållit ett särskilt symposium.

Femton framstående vetenskapsmän undersöker UFO-fenomenet. De lägger fram (eller förkastar) teorier som söker förklara observationer av UFOs samt visar, med stöd av uppklarade fall på frågor som förblivit obesvarade rörande fenomenet.

Illustrerad med foton, tabeller, diagram.

Boken finns ej utgiven på svenska. Den engelska utgåvan kan beställas från EDISTA, Kuhlemann & Co, Västerängsvägen 51 B, 180 10 Enebyberg.

”

Tolv små män med grymma drag kom emot mig i månskensnatten

**— En syn jag aldrig glömmer,
om jag så blir hundra år —
säger Helge Eriksson**

”

Intervju: Anders Liljegren

Sent en kväll strax efter nyår 1931 hade *Helge Eriksson* - nu omkring 65 år - från Bäckatorp i Mullhyttemo en upplevelse som för alltid ristade sig in i hans minne. På den tiden arbetade han som kreaturskötare på en gård strax utanför Eslov. Då arbetet för dagen var avslutat gick han ut för att besöka en kamrat på en närliggande gård. Han stannade hos honom några timmar och det var på väg därifrån i den sena kvällen, som Eriksson fick uppleva något, som ligger i det gåtfulla gränsland där mänskliga förklaringar och omdömen inte räcker till.

- Jag var inte långt ifrån den gård, där jag arbetade, när jag såg 10-12 småvuxna karlar komma gående mot mig. Jag upptäckte dem på omkring 50 meters håll och de närmade sig raskt. De var så små, ja, de räckte mig till knäna ungefär, och jag minns att jag kände mig "himmelens rädd" inför den märkvärdiga synen.

De små männen passerade Eriksson bara på någon meters avstånd. Han kunde iaktta dem med all önskvärd tydlighet, ty ett intensivt månsken spelade över snön och lyste upp gårdsvägen på vilken de småvuxna figurerna kom emot honom.

Små långskäggiga män i mörkgröna dräkter

De kom taktfast gående i gåsmarsch och pratade hela tiden högljutt med varandra. Aldrig hade Eriksson hört ett sådant språk tidigare! Det lät mänskligt, framhåller han, men alltsammans flöt ihop till ett sorl och han förstod ingenting av vad som sades.

- Jag blev oerhört rädd och fick verkligen stålsätta mig för att inte springa min väg från platsen. Jag befann mig ju bara på någon meters avstånd från de där gubbarna, så jag kunde räkna dem... 10-12 var de.

Kvällen var så ljus, att Eriksson tydligt kunde uppfatta enskildheter i utseende och klädsel. De små männen var alla skäggiga och deras huvuden verkade onormalt stora i förhållande till kroppen.

- Jag koncentrerade mig på ansiktena, som jag tyckte verkade hårda och grymma på något sätt. De var mörka i hyn och deras skägg verkade väldigt långt.

De småvuxna varelserna var klädda i mörka kläder - han fick intryck av mörkgrönt - och bar luvor på huvudet. Luvorna var i samma färg som klädseln i övrigt, och det föreföll som om alltsammans var förfärdigat i ett stycke, kanske som "något slags blus de dragit över sig".

Stark "kémisk" lukt ... de försvann blixtsnabbt

Eriksson har en känsla av att även de små männen såg honom, men att de inte brydde sig om hans närvaro. De gick i rad efter varandra och klampade så högt att han "aldrig hört dess make". Det var precis som om en militärtrupp hade kommit marscherande. Marken var hårdfrusen, varför ljudet hördes ännu tydligare. Trots att de rörde sig snabbt och taktfast menar Eriksson att de gick mjukt och lätt.

De små männen gick mot ljuset på andra sidan gärdet. Jag hörde ett susande. De försvann blixtnabbt i ett intensivt sken...
III.: Lennart Moberg

Men han lade märke till en egendomlig lukt, som kom ifrån dem. Det var en stark, frän odör, något "kemiskt" kanske.

- Jag kände lukten en lång stund efter det att de passerat.

Männen - som efter Erikssons bedömning måste ha varit under en meter långa - passerade snabbt förbi honom utan att ta notis om hans närvaro. Vid allén som ledde upp till gården, där han arbetade, tog ett stort gärd vid, och männen eller varelserna gick rätt ut på det. Där såg Eriksson ett "konstigt, blåviolett sken" på avstånd. Ungefär en halv minut efter det att främlingarna gått förbi Eriksson var de framme vid skenet, vilket omgavs av en "dimma".

- Vad detta var vet jag inte, fortsätter Eriksson. Det var bara som något slags dimma runt omkring en fläck, som det kom ett blåviolett sken från. De försvann in i det där skenet - blixtnabbt försvann de, som med en maskin... Jag hörde bara ett vinande i luften, så var de borta!

Ljusskenet var "våldigt" skarpt med skiftningar i gult, blått och violett. Det var ett ljus av en intensitet som han aldrig förr sett "här på jorden".

Var de varelser från en annan värld?

Eriksson har funderat mycket över det här under de år som förflutit sedan den

ljusa januarikvällen 1931. Han har också talat om händelsen för många. Några tror honom, andra inte. Men han ställer sig ganska likgiltig inför reaktionen fast förvissad om att vad han sett det har han sett. Allt står klart och tydligt för honom - och han glömmet inte heller den skräck han erfor vid det sällsamma mötet på vägen. Då han kom hem den kvällen och hade lagt sig för natten kunde han inte somna: den fantastiska upplevelsen spelades upp igen gång på gång i hans hjärna och han har sedan dess ständigt fått övertyga sig själv om vad hans sinnen registrerat: "jag mötte dem ju personligen, jag hörde ju stegen, så deras ögon och ansikten, kände lukten... och allt det andra. Jag såg dem. Jag har aldrig upplevt något liknande sedan, och när det hände var jag fullt klar i huvudet. Jag har reda på mig, och det har jag alltid haft."

- Nej, det var inga vanliga människor jag mötte, säger Eriksson med övertygelse. Jag tänkte med en gång, att detta måste vara människor från en annan värld.

Så berättar Helge Eriksson från Bäckatorp om sin syn för drygt fyrtio år sedan. Här liksom alltid i sådana sammanhang ställs man inför många frågor: ligger det som hände på det fysiska planet eller var det fråga om en uppenbarelse från en parallellvärld eller kanske rentav en projektion ur vittnets eget medvetandesdjup?

Ingen lär väl än så länge sitta inne med svaret på den gåtan!

ORGANISATIONSNYTT

RAPPORT FRÅN PLANERINGS- KONFERENS DEN 17.3 1973

Södertälje UFO-Center hade arrangerat årets första och UFO-Sveriges tredje planeringskonferens. Ett antal diskussionspunkter utskickade i god tid i förväg hade resulterat i intressanta synpunkter som bildade underlag för diskussionen. Den första frågan gällde dock A. Liljegrens och H. Blomqvists aviserade avsikt att för framtiden avstå från aktivt UFO-arbete inom UFO-Sveriges ram. Som bakgrund hänvisades bl a till den franske forskaren Jacques Vallée. Hans beskrivning av stora formella sammanslutningar av UFO-intresserade, vilka mest svarar mot psykologiska behov och i mycket liten grad leder till några framtidskridanden i UFO-arbetet, ansågs stämma väl in på UFO-Sverige. Då man således anser UFO-Sveriges sätt att lägga upp UFO-arbetet felaktigt, har de tagit konsekvenserna av detta genom sitt ställningstagande.

Kommentarer och diskussion om den sålunda framförda kritiken kan väntas i UFO-Information, vilket förhoppningsvis kan leda till att "luften rensas", irritation och alla ev. missförstånd röjs ur vägen. (UFO-Sverige är utan tvekan i behov av en sådan diskussion och det är viktigt att så många som möjligt ventilerar och gör klart för sig sina önskemål både i fråga om UFO-arbetets inriktning som UFO-Sveriges organisatoriska uppbyggnad.)

Nyheter att vänta på rapportsidan

Som en konsekvens av det meddelade "avhoppet" kommer tills vidare UFO-Motala att överta funktionen som rapportcentral. För att dämpa ev. oro för att omläggningen skulle innebära en försämring av rapportuppföljningen, om bara på kort sikt, ansåg sig centralgruppen föranledd att avisera radikala nyheter i UFO-Sveriges rapportfunktion. Förberedelser i detta stycke har pågått en längre tid och dess fortsättning och slutliga utformning berörs inte på något sätt av det inträffade. Det konkreta innehållet i dessa nyheter kunde dock inte nämnas då det ännu återstår en del känsliga förhandlingar innan det hela s a s har rotts i land. Att planeringskonferensen nu kom att präglas av ett hemlighetshållande i denna fråga blev en tråkig konsekvens som inte kunde undvikas. Meningen hade annars varit att ett färdigt "paketförslag" lagts fram inför en senare planeringskonferens då förutsättningarna beräknades framstå klarare.

UFO främst ett attitydproblem

I diskussionspunkterna ingick fö en generell frågeställning om UFO-arbetets inriktning. Vilket skall vi satsa mest på, forskning eller information? Utrymmet tillåter inte någon närmare presentation av olika åsikter i denna förvisso grundläggande frågeställning, men här finns det säkert skäl till att återkomma med en öppen diskussion, inte minst i denna tidning. Den synpunkt som fann de flesta anhängarna på denna konferens gick kortfattat ut på att UFO i ett första steg är mer ett attitydproblem än en fråga om ett vetenskapligt forskningsobjekt. Det gäller att skapa en positivt accepterande attityd till fenomenet, först därefter kan en forskning bli verkligt menings-

full. Forskning, eller kanske mera adekvat uttryckt *registrering* av basfakta om UFO, är visserligen en viktig hörnsten i den informationsverksamhet som skall leda till denna accepterande hållning till fenomenet. Men som sådan har den i första hand ett värde i förhållande till informationen. Det underströks att man måste undvika att jobba med UFO som ett konserverat för dem som redan är informerade och intresserade.

I detta sammanhang bör kanske inflikas att den "forskningssinnade" (den som ser ett egenvärde i forskningen och tror att resultat från forskningen mer eller mindre automatiskt också är det effektivaste i fråga om information) trots detta inte saknar utbyte av att medverka i UFO-Sverige. Forskningens betydelse betonas ju trots allt av alla och det är tacksamt att det finns många som ser detta som sin huvuduppgift. Det torde även finnas goda förutsättningar för att detta arbete blir krönt med framgång. Kanske inte minst med tanke på vad som komma skall.

Konkret arbetsprogram bör utformas

I anslutning till diskussionen om arbetsformerna var konferensen enig om att ett konkret arbetsprogram borde utformas som vägledning för UFO-gruppernas verksamhet. Man kom därför överens om att denna fråga skulle tas upp på nytt nästföljande planeringskonferens, då man också hoppades ha hunnit samla in en del material för att vidareutveckla tanken. Det rekommenderades att frågan togs upp på beredning inom resp. UFO-grupp.

"Kontaktgrupper" minskar c-gruppens arbetsbörda

På övriga diskussionspunkter kunde en hel del intressanta och "matnyttiga" synpunkter noteras. På flera håll hade bl a uttryckts besvikelse över bristande samarbete UFO-grupperna emellan. Kontakterna mellan geografiskt närliggande grupper borde kunna förbättras. Förutom ett rent personligt utbyte skulle detta kunna stimulera till ett mer aktivt engagemang genom bl a gemensamt planerade och genomförda aktioner och aktiviteter. En föreslagna möjlighet att åstadkomma detta vore att dela in landet i geografiska sektorer och utse en särskild "kontaktgrupp" inom varje sådant område. Denna grupp skulle få ansvara för UFO-arbetets uppläggning inom "sitt" område och aktivt

verka för samordning och samarbete. Härigenom skulle också en del av de krav och förväntningar som ställs på c-gruppen undvikas. Det blir alltså fråga om en större betoning på lokal aktivering och ansvar samtidigt som en härigenom ökad arbetsfördelning minskar c-gruppens dominans. Allt detta ligger i linje med den organisatoriska ideologi på vilken UFO-Sverige från början grundades. Planeringskonferensen var i princip överens om att en utveckling enligt ovan skisserade modell vore positivt för UFO-Sverige. Det ankommer nu på c-gruppen att försöka omsätta dessa tankar i praktiken.

Övrigt

● Vid sidan av de "tunga" frågor som konferensen berörde fanns också en del annat som förtjänar ett omnämnande. Kassören redogjorde bl a för ett nytt system för bidragsgivning. Särkilda "fondsedlar" eller "diplom" skall framställas och tjäna som stimulans till frivilliga bidrag. Få se nu om detta nya grepp skall kunna leda till det som riksstämman uttryckte "en ekonomisk upprustning vilande på jämlik grund".

● Sten Lindgren, IGF, Stockholm, kunde redovisa långt framskridna planer på en dokumentärfilm om UFO. Information om detta ges på annan plats i tidningen, varför saken bara nämns här.

● Ett resultat från konferensen kan också presenteras i frågan om emblem för UFO-Sverige, som nu äntligen fått sin lösning. Av ca 15 olika förslag enades konferensen om en symbol som signerats av Lehel Répits.

● Slutligen kunde Carl-Axel Jonzon utses till ansvarig utgivare för UFO-Information. Frågan bordlades av riksstämman för avgörande på planeringskonferens, då osäkerhet rådde i frågan om en person kunde inneha mer än en funktion i tryckfrihetsrättsligt hänseende. Man kunde nu konstatera att ingenting hindrade detta.

● Nästa planeringskonferens förläggs om möjligt till Linköping någon gång i maj, då man får hoppas på god uppslutning både till antal och fördelning på olika grupper. Till Södertälje hade denna gång infunnit sig ett tjugotal personer.

JN

GÖR EFTERFORSKNINGAR OM "SPÖK- RAKETERNA" GENOM BESÖK PÅ ORTSTIDNINGENS REDAKTION

I utlandet finns ett stort intresse bland forskare i UFO-frågor för de ljusfenomen som uppträdde över Sverige 1946-47 - de s.k. spökraketerna. Tyvärr finns ännu ej någon sammanställning av rapporter om dessa fenomen, vilket har föranlett medlemmar i UFO-Sverige att påbörja arbetet med en sådan.

För detta behövs en genomgång av vad tidningarna skrev om fenomenen de aktuella åren, och här hoppas man på UI-läsarnas intresse att deltaga.

Du som är intresserad av att besöka Din lokaltidning och göra en enkel förteckning över vad som skrevs om spökraketerna, kan kontakta Södertälje UFO-Center, Box 6059, 151 06 Södertälje 6, som ger närmare upplysningar om hur projektet är tänkt att genomföras.

ARBETSFÖRDELNING INOM UFO-CENTER

UFO-Center i Jönköping har fr.o.m. årsskiftet 1972-73 fördelat verksamheten på fyra sektioner. Medlemmarna väljer själva den eller de sektioner de vill arbeta inom. Med tanke på att föreningens anslutna i många fall har olika intressen, har man ordnat det så, att varje sektion kan ha en egen studiecirkel.

Följande sektioner finns:

Undersökningssektionen, som följer upp och dokumenterar rapporter samt utför undersökningar av speciella fenomen, t.ex. spökraketerna.

Aktivitetssektionen, med uppgift att t.ex. anordna observationskvällar, handha bibliotek, starta lotterier och aktivera nya medlemmar.

PR-sektionen, som försöker utbreda intresset för UFO och öka UFO-Informationens upplaga. Det kan ske genom att man anordnar föredrag och utställningar, annonserar, sprider flygblad, skriver insändare, startar nya UFO-grupper, informerar press och lokalradio m.m.

Administrativa sektionen, som sköter ekonomi och bokföring, söker bidrag samt håller kontakt med andra grupper.

Kanske är denna lista på aktiviteter något för andra grupper att ta efter. Som ytterligare förslag kan nämnas: Översättningar av artiklar från utländska tid-

skrifter till svenska för UFO-Information eller bidrag i form av egna artiklar om UFO-frågan. Ni kan också intervjua myndigheter på orten, t.ex. polis och flygpersonal, och sedan göra ett reportage för U.I.

Kontakta centralgruppen för råd och anvisningar. (Adress på omslagets s. 2.)

Har ni fler förslag på aktiviteter? Hör av er i så fall! Skriv gärna och berätta om vad ni sysslar med i er UFO-grupp.

Många nya medlemmar vill fördjupa sig i UFO-frågan och det kan vara svårt att hitta lämplig litteratur. Ni som har läst en del böcker, även äldre, skriv en enkel recension/presentation av innehållet och skicka till c-gruppen för publicering i UFO-Information.

G.E.

FINLANDS UFO-RÖRELSE HAR VIND I SEGLEN

Under rikskonferensen i år fick vi tillfälle till ett samtal med Gösta Malm och passade då på att fråga vad orsaken kunde vara till den snabba UFO-utvecklingen i Finland. Malm pekar på åtminstone två saker av betydelse i sammanhanget: 1) UFO-fenomenen blir allt vanligare 2) UFO-informationen i Finland är utmärkt.

- Vi har en tidning -/"UFO-Aika"/UFO-Tid" som fått snabb och bred spridning. Den går för närvarande ut i 20-25.000 exemplar i månaden. Bland annat genom tidningen försöker vi förmedla en så god information som möjligt om UFO-frågorna.

- För närvarande befinner vi oss mitt uppe i uppbyggnadsarbetet och alltså också i en brytningsperiod. Det får nog sägas, att sammanhållningen mellan grupperna inte har varit så god hittills. Interplanetaristerna har varit en alltför tungrodd organisation.

Gösta Malm medger, att ekonomin för den finska organisationen är ganska bekymmersam. Men det finns alltid möjligheter att klara den, om man endast lyckas få med människor med intresse för saken, med möjligheter att verka. Penningstödet's betydelse förnekas ej.

Olika åsikter gör sig gällande i frågeställningarna men de är ej så svåra att de verkar splittrande. I Finland är man enligt Malm mycket öppen för alla möjligheter, även dem som kallas extrema. Den s.k. kontaktfrågan ges exempelvis stort utrymme.

Sten Lindgren

Professor Gerholm. Foto: Tina Karlsson IGF

PROFESSOR GERHOLM:

**UFO-problemet
får knappast plats
inom vetenskapens ramar,
men UFO-arbetet
har ändå framtiden för sig**

Sten Lindgren

Forskarna har fått en verkligt svårknäckt nöt i problemet UFO, anser professor *Tor Ragnar Gerholm* vid Stockholms universitets institution för teoretisk fysik i ett uttalande för UFO-Information. Vilken vetenskapsgren skall egentligen ta sig an UFO-frågorna? Svårigheterna med UFO är, menar han, att problemet inte på ett naturligt sätt låter sig inordnas i något av de etablerade forskningsområdena. Det finns en låsning eller begränsning inom varje vetenskap, exempelvis på anslagssidan. - Jag skulle aldrig få några pengar till UFO-forskning, säger han.

Professorn, som förra året gav ut den uppmärksammade boken *"Futurum exactum. Fortsatt teknisk utveckling?"*, har ett vaket intresse för UFO-frågorna. Han har läst Gösta Rehns böcker, en del artiklar i ämnet, samt flyktigt tagit del av Condon-rapporten.

- Forskarna väljer sina problem utifrån vad som är möjligt att göra inom ramen för de regelsystem, tekniker, teorier och problemställningar som är aktuella, framhåller han. Jag tror, att svårigheten med

UFO är att det inte på ett naturligt sätt kan inordnas i någon känd vetenskap.

- Jag förstår inte, hur t.ex. en fysiker skulle kunna syssla med sådana frågeställningar. Man kunde möjligen ställa upp magnetiska registreringsinstrument och göra optiska undersökningar, men även om detta vore möjligt hänger det inte på ett naturligt sätt samman med de inom fysiken aktuella teorierna och problemen.

Ungefär som att kartlägga en nyupptäckt kontinent

- Kanske kunde man tänka sig att meteorologerna tog upp de här frågorna, fortsätter professor Gerholm, men även de torde ha att ta hänsyn till vissa begränsningar i sitt arbete. Det finns problem, som ännu ligger utom räckhåll. Chansen att man skall misslyckas är för stor. Ämnet är otvivelaktigt intressant - det är ungefär som att stå inför uppgiften att kartlägga en nyupptäckt kontinent. Då gäller det ju att arbeta sig

fram steg för steg från det område man redan kartlagt. Någon kommer kanske och säger ungefär så här: "Vi har upptäckt en ny ö på andra sidan av den här kontinenten." Detta är naturligtvis kolossalt intressant i och för sig, men för dem som är sysselsatta med kartläggningsarbetet finns andra, mer närliggande uppgifter, vilka är viktigare.

- Man skulle kanske kunna säga, att de flesta forskare är väldigt låsta i de projekt de bearbetar?

- Självfallet finns det en låsning i forskningsarbetet beroende bl.a. på att man inte kan få anslag till vad slags uppgifter som helst. Jag skulle t.ex. aldrig få några pengar till forskning inom UFO-området.

Stora svårigheter att ställa om till ny vetenskap

Professor Gerholm påpekar, att forskaren också är låst genom begränsningen i sina resurser. Vetenskapligt arbete kräver ju, åtminstone om det skall utföras experimentellt, en stor mängd apparatur. Denna är specialiserad och passar sålunda knappast till det ändamål det här är fråga om. Det krävs med andra ord en helt ny utrustning.

Om man ser saken på mycket lång sikt, är man dock inte låst annat än genom den specialutbildning man har. Man kan dock ställa om, lära sig nya saker, även om detta kostar ansträngning. Som forskare kan man naturligtvis syssla med telepati eller vad helst man önskar. Men i praktiken föreligger en betydande tröghet i en sådan omställning. Ytterst få vetenskapsmän klarar en sådan omställningsprocess - den tar för lång tid i anspråk och man får ett besvärande handikap i jämförelse med dem som redan etablerat sig på området. Att inränga sig i ett helt nytt forskningsområde, som dessutom ännu inte är accepterat, är givetvis ännu svårare.

På frågan om vi i Sverige för närvarande äger någon forskarkapacitet, som med givet material skulle kunna utföra en vetenskaplig insats på UFO-området säger professorn att han anser Rehns böcker vara vetenskapligt seriösa.

- Jag har stor respekt för hans självkritik och ambition att där det är realistiskt komma med en naturlig förklaring. Jag är emellertid inte helt övertygad av de slutsatser han drar, men å andra sidan anser jag mig inte vara tillräckligt informerad för att påstå att han har fel.

Datorer löser inte problemen men kan gallra

För dokumentation och undersökning av UFO-rapporter anses ju databehandling vara nödvändig. Professor Gerholm framhåller emellertid att datorerna i och för sig inte förmedlar någon ny kunskap utan endast kan hjälpa till att sortera fram och presentera information på ett överskådligt sätt. Man kan erhålla statistiskt signifikanta analyser m.m. och vidare konstatera om materialet faller inom ett mönster.

- Jag föreställer mig, säger han, att det bland tusentals observationer finns en kärna av signifikativa egenskaper, som lättare kan korreleras med hjälp av datorer. Det finns brus, dvs alla möjliga typer av felaktiga iakttagelser, väderleksballonger, kulblixtar, hallucinationer, sinnesförvirrade människor, solreflexer osv. men i detta utbud av felinformationer framträder kanhända med statistisk signifikans någonting som inte kan förklaras på detta sätt.

- Om det nu finns något reellt i det material man erhåller, är det dock ej säkert, att man i det finner något bevisvärde. Det enda som kanske bevisas är, att det föreligger en viss statistisk signifikans i korrelationerna. Men detta material baserar sig på tusentals människors observationer, och hur tillförlitliga är egentligen dessa? Hur mycket har exempelvis observatörerna läst om UFOs? Kanske säger undersökningarna mer om iakttagarna själva och deras intressen än de säger om UFO. Det finns många människor i vårt land, som är övertygade om det faktiska i upplevelser av det här slaget. Kanske ligger det intressantaste på det psykologiska planet!

Teorin utesluter ej överljushastigheter, men...

- Efter vad jag kan förstå finns det inga experimentella bevis för att överljushastigheter existerar. Inte heller kan man enligt min mening tänka sig direkta iakttagelser. Ljushastigheten är gränshastighet. Ingenting i *vår värld* kan röra sig i förhållande till något annat med större fart än ljushastigheten. Så långt tror jag, att alla fysiker är överens. Teorin utesluter dock ej möjligheten av överljushastigheter. Men objekt som rör sig med större hastighet än ljuset är inte observerbara, även om de kan föra med sig resultat av observerbar natur. Med andra ord: något av vad vi iakttar skulle kunna förklaras på ett naturligt

sätt, om man förutsatte existensen av partiklar, som rör sig med överljushastighet. På det sättet har man öppnat en "frihetsgrad" - ett nytt sätt att försöka systematisera erfarenheter. Några bevis för de här berörda förhållandena tror jag emellertid inte att man har.

Öppet eller hemligt? Hur skulle UFO-frågan komma att behandlas, om det nu visade sig, att dessa farkoster är av utomjordiskt ursprung? Professor Gerholm kan inte ansluta sig till "konspirationsteorin" utan tror snarare att ett sådant förhållande skulle vara praktiskt taget omöjligt att hemlighålla, även om det låg i en stats intresse att sekretessens krav uppfylldes. Han pekar bl.a. på kända spionaffärer och framhåller, att det i massmedia och hos allmänheten finns ett så kraftigt "sug" efter, sådana nyheter, att ingenting kan hindra dem från att sippra ut. Vem skulle inte vara beredd att informera om sådana saker, om man erbjöds 250.000 kr (som ju tidningen National Enquirer förklarat sig beredd att betala) samt fick möjligheten att gå till världshistorien som hjälten i ett sådant sammanhang?

- Nej, lojaliteten har bevisligen gränser. Det kan helt enkelt inte vara på det sättet, att alla av patriotiska skäl skulle tiga.

- Vad jag uppskattar hos Rehn är att han försöker hålla distans till fanatikerna. Sådana finns det på alla områden. Men det är svårare att hålla dem ifrån sig just här.

Vetenskaplig skolning skapar skepsis

- Jag har verkligen svårt att tro, att det finns utomjordiska farkoster, som besöker vår planet. Jag har inga andra argument mot detta antagande än min egen skepsis. Som vetenskapsman är jag skolad att tvivla på allt som är nytt och annorlunda, på allt som rubbar cirkelarna. Det är förstås en oerhört konservativ inställning, men den är nödvändig i det vetenskapliga arbetet. För att hålla vetenskapen fri från alla möjliga galenskaper behövs denna kritiska hållning.

- Ändå tror jag, att ni har framtiden för er. Det är sannolikt så, att allt fler människor kommer att intressera sig för denna typ av problem, och jag finner det imponerande att ni redan är omkring tusen medlemmar.

- Jag önskar er all framgång i ert arbete, säger professor Gerholm till sist. Lyckas ni med uppgiften, har ni åstadkommit mer än vad vi gör här!

KOMMENTAR TILL TIDIGARE PUBLICERAD NOTIS OM LJUSHASTIGHETEN

I ett brev till UFO-Sverige påpekar *Per-Erik Heden* att notisen "Ljusets hastighet ej den högsta i universum" i UFO-Information nr 7 1972 är missvisande. I notisen heter det att "en grupp vetenskapsmän under ledning av J S Allen och Geoffrey Endean vid Oxforduniversitetet har kommit till den slutsatsen att de elektromagnetiska fält som uppstod efter en supernova-explosion i Cancernebulosan rör sig med en hastighet av omkring 600.000 km per sekund." Det hela måste vara en fel-tolkning från den engelska tidskriften *Nature*, menar Heden. Det rör sig nämligen inte om en hastighet utan ett *avstånd*. Han bifogar följande upplysningar från professor Gunnar Larsson-Leander, vid Institutionen för astronomi, Lunds universitet.

- Endeans och Allens artikel är ett bidrag till teorierna för hur strålningen från sk pulsarer uppstår. Dessa objekt är hastigt roterande (rotationstid av storleksordningen 1 sekund) neutronstjärnor (radier ca 10 km) med mycket starka magnetfält. Magnetfältet och joniserad gas (plasma) omkring stjärnan roterar med denna närmast som en fast kropp ut till det avstånd där rotationshastigheten nästan är lika med ljushastigheten. Det avstånd från stjärnan där dessa två hastigheter är lika kallar man ofta "velocity of light radius". Utanför detta avstånd roterar plasmat inte längre som en stel kropp utan släpar efter.

Plasmats hastighet utanför "velocity of light radius" antas sålunda, i överensstämmelse med relativitetsteorin, vara mindre än ljusets. Endean och Allen har vid sin lösning av ekvationerna för den roterande magnetosfären funnit att strålningen skulle härröra från två regioner vars avstånd från stjärnan är "twice the velocity of light radius", dvs på avstånd sådana att om man *formellt* räknar med stel-kropp-rotation skulle hastigheten där vara dubbla ljushastigheten.

Ja!

MYSTISKA JÄTTEVAKAR I SVENSKA SJÖAR KAN HA ÅSTADSKOMMITTS AV UFOs

**En översikt
av Jan-Ove Sundberg**

Kan man ge någon rimlig förklaring till de jättelika vakarna i våra sjöar runt om i landet? Kan de, med stöd av vad som hände vid Wanaque-dammen i New Jersey 1966, då vittnen såg en UFO forma fyra cirkelrunda vakar i isen, förklaras med att UFO verkligen ligger bakom de mystiska hålen?

Under Spökbombsepoken såg vittnen i samtliga fem fall hur oidentifierade objekt föll från skyn i de olika sjöarna, men var det UFO:s?

Om man ser på det som hände vid sjön Upprämen i Dalarna 1968, får man en tankeställare när man läser att FOA blev inkopplat på undersökningarna kring det mystiska hålet där.

Varför blev FOA inkopplat? Försvarets Forskningsanstalt brukar sannerligen inte ägna dylika saker någon större uppmärksamhet. Men man kanske misstänkte att UFO:s verkligen var inblandade och ville göra en noggrann bottenundersökning av sjön.

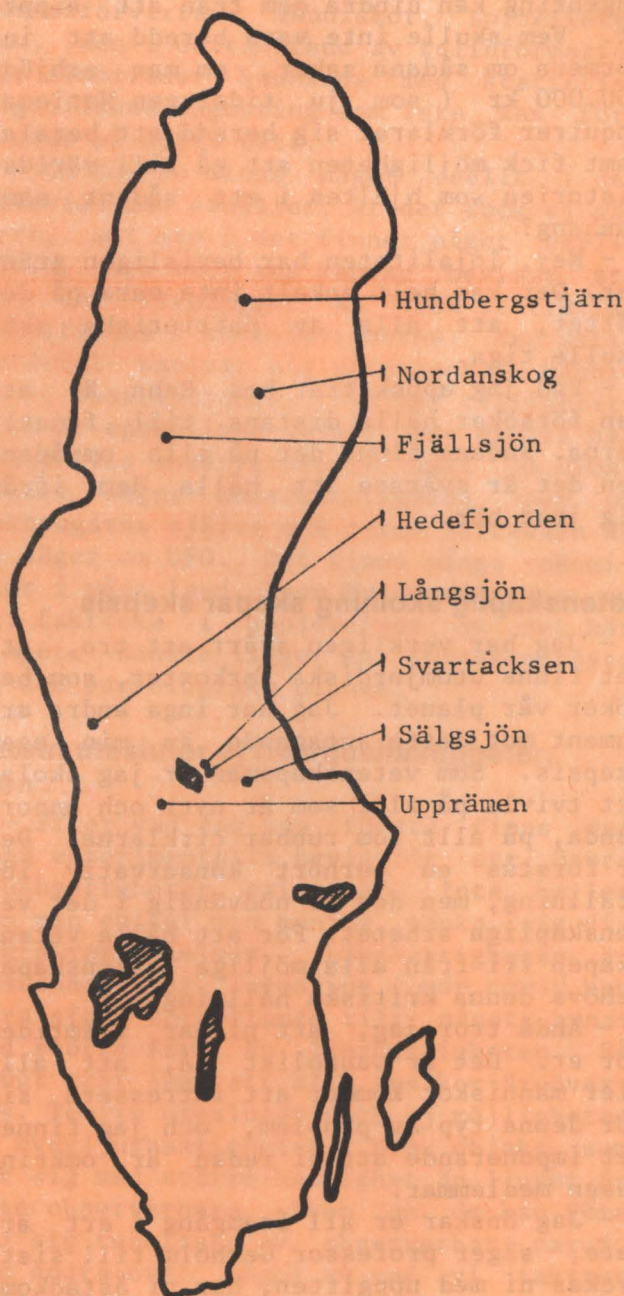
Några dagar efter det att uppståndelsen från massmedia lagt sig, talades det om att "militären" skulle granska hela sjön för att försöka utröna vad som orsakat det stora hålet. Om denna undersökning utfördes, skedde det i hemlighet, ty resultatet från den offentliggjordes aldrig.

En annan betydelsefull fråga är varför FOA inte analyserade det röd-bruna ämne som hittades vid en jättevaka som upptäcktes 1970 på Sälgsjön. Visade den analysen enligt FOA:s sätt att se på saken, något som borde hållas hemligt för allmänheten?

I tre fall har grodmän hittat underliga spår på sjöbotten. Spåren har gäckat alla förklaringar och från officiellt håll har man inte gjort någon kommentar.

Till sist kan man konstatera att fenomenet inte är något unikt för Sverige, liknande mystiska vakar har under åren upptäckts i flera olika sjöar i Norge.

Vakarna upptäcktes i följande sjöar:

Den 20 juli 1946 föll en två meter lång projektil från skyn och slog ned i sjön Kolmjärv i Norrbotten. Militären genomsökte sjön men hittade inte något märkligt. Sedan dess har man vid nio tillfällen hittat stora vakar och oförklarliga cirkelrunda hål i isen på olika sjöar i vårt land. I de flesta fallen har UFO:s inte observerats. Är de ändå nyckeln till gåtan?

Objekt föll i sjöar under spökbombs-epoken

DEN 9 JULI 1946 observerade flera vittnen nära sjön Glan i Östergötland, hur ett eldklot från skyn dök ner i vattnet.

DEN 11 JULI 1946 såg några personer hur en "eldboll" slog ner i Ramsjön i trakten av Hälsingland.

DEN 20 JULI 1946 föll en två meter lång projektil från skyn och slog ner i sjön Kolmjärv i Norrbotten. Den oidentifierade projektilen sågs av herr Knut Lindbäck och hans hembiträde. Projektilen slog ner i sjön ungefär en kilometer från den plats där vittnena befann sig. Militär personal genomsökte sjön med hjälp av grodmän, men ingenting märkligt hittades.

I AUGUSTI 1946 befann sig tre män i en båt nära kusten av Bohuslän när de plötsligt fick se hur en "glödande projektil" slog ner i havet. Objektet roterade med hög fart och när det träffade vattenytan hörde männen ett fräsande ljud. Kort därpå dök ytterligare 2 föremål upp; de slog också ned i havet och försvann på samma plats som det första.

I AUGUSTI 1947 inträffade en händelse i Röros i Norge, som på många sätt liknade den i Kolmjärv i Norrbotten år 1946.

Herr Bernhard Solli, kommunalnämndens ordförande i Röros, arbetade på ett fält nära Djupsjön den aktuella dagen. Plötsligt hörde han ett starkt ovanligt ljud från skyn, och i nästa ögonblick fick han syn på ett grå-blått, aluminium-glänsande föremål. Det gled sakta ned mot en holme, vek sedan av i en skarp gir och landade på Djupsjön i en kaskad av vatten. När vågorna lagt sig, låg det fortfarande kvar några minuter, men sjönk sedan och försvann ur sikte.

Trondheims UFO-grupp anlät sommaren 1967 2 grodmän och utförde en grundlig undersökning av sjöbotten. Man fann emellertid inte några spår efter det mystiska föremålet.

Den gigantiska vaken på Upprämen — en gåta!

I Andersviksberg, nära Malung i Dalarna bor cirka 150 personer. Här hugger man skog på dagarna och spelar bingo på kvällarna. Andersviksberg är således en liten bygd där ingenting ovanligt brukar inträffa. Men den 1 april 1968 ändrades livet för invånarna i den lilla byn. Det skedde sedan Axel Olsson och Otto Lekare gått ut på sjön för att fiska röding. Något fiske blev det emellertid inte, för mitt på sjön hittade männen ett gigantiskt hål. Ett enormt föremål hade brakat igenom den mer än 8 decimeter tjocka isen och orsakat ett hål som var 500 kvadratmeter. Olsson och Lekare var inte kända för att syssla med aprilskämt, men för att de inte skulle bli utskrattade väntade de med att anmäla sin upptäckt till den 2 april. Då larmade de båda männen polisen, som i sin tur kopplade in försvaret.

- Mystiken är total, sade överste Curt Hermansson vid FO-staben i Falun. Överstens hade kopplats in på fallet och tillsammans med generaldirektör Martin Fehm från FOA, hade han gjort en inspektions-tur till sjön med helikopter.

- Man kan bara spekulera över hur det stora ishålet uppkommit, fortsatte översten. Några spår på isen runt hålet finns inte, bara stora isblock som vittnar om en oerhörd kraft. En dynamitsprängning är utesluten, det skulle behövas minst 100 kg för att åstadkomma ett hål av denna storlek. Hålet verkar för stort för att ha åstadkommit av en meteorit. Tanken på en störtande satellit är också avlägsen, men inte heller alldeles otrolig..

Befolkningen i Andersviksberg, som tvivlade på satellitteorin, uppfattade dagarna före varken något ljud eller något ljusfenomen som kunde sättas i samband med hålets uppkomst. Men den 17 mars 1968 observerade herr och fru Emanuel

Olsson, som bor 11 km nordväst om sjön Upprämen, ett stort rött objekt med omgivande ljus, som korsade skyn. Hade detta föremål något att göra med det stora triangelformade hålet som fanns på Upprämen?

Två grodmän, Sven Prästinge och Eskil Säll, dök ned i den tretton meter djupa sjön för att undersöka sjöbotten under hålet. När de kom upp berättade de att de hittat *spår i bottenlammet som liknar dem som uppstår där en råtta dragit fram i snön!*

När mörkret föll över Andersviksberg den 2 april 1968, låste man ordentligt om sig i stugorna, lät lamporna brinna och kröp ner ordentligt under täcket. I Målung spelade man bingo. Knappt 300 spelare mot 700 i vanliga fall.

-Folk vågar inte gå utomhus efter mörkrets inbrott, sade lagerarbetare Albert Lissman över sin bingobricka, till tidningen Aftonbladet.

Någon förklaring till det gigantiska hålet och de mystiska spåren på sjöbotten, fick man aldrig.

Källor: Aftonbladet den 2.4.1968.
Expressen den 3.4.1968.

Ny gåtfull vak på Hedefjorden

Kort efter det att uppståndelsen lagt sig i Andersviksberg, hittades en ny jättevak på Hedefjorden, nära Särnaheden i Dalarna av Åke Gustavsson. Herr Gustavsson hade från stranden sett anhopningar av isbitar på sjön, men han hade inte ägnat saken någon större uppmärksamhet förän han läste i tidningen om vaken på Upprämen. Polisen larmades och kunde konstatera att den nya vaken var omkring 375 kvadratmeter stor. Grodmän skickades ned till botten på den 13 meter djupa sjön, och de fann till sin stora förvåning, att botten under hålet var "slät som ett golv". Några hundra meter nedströms fann herr Gustavsson ett isblock som var 10 meter i diameter, det hade uppenbarligen kastats ut från den stora vaken. Inte heller den här gången fick man någon acceptabel förklaring till vad som kunde ha orsakat hålet i isen.

Källa: UFO-Sweden Newsletter 1970

Krater på botten avslöjade märkligt spår!

Den 7 januari 1973 begav sig herr Hans Eskils till sjön Svartacksen, belägen några mil nordväst om Rättvik i Dalarna, för att fiska. När herr Eskils kom ut på den isbelagda sjön, gjorde han en förbryllande upptäckt. Ungefär 10 meter från land såg han rikliga mängder uppkastad bottendy på isen. Efter en närmare titt kunde han se att det härrörde sig från en igenfrusen vak.

- Jag blev mycket förbryllad, berättade han. Det verkade så underligt med all dyn på isen och vaken såg också underlig ut. Först trodde jag att en bil kört ned. Men då skulle inte så mycket dy kastats upp och hålet hade sett annorlunda ut. Det måste ha varit något som slagit ned i sjön uppifrån. Kanterna var alldeles jämna.

Herr Hans Eskils tror att det är fråga om ett meteoritnedslag. Lokaltidningen Dala-Demokraten skriver att det ljussken, som sågs på torsdagskvällen den 4 januari över Rättvik, ger honom stöd för denna teori. Den mystiska vaken var emellertid bara dygnsgammal, så absolut säker på det kan man inte vara.

Ljusskenet iakttogs av ett par personer från den rätt högt belägna Rättviksbyn, Östergrav, inte långt från Söderås. Skenet uppgavs ha varit mycket kraftigt orangefärgat. Det sågs lågt på himlen i nordost och gick mot nordväst. Sjön Svartacksen är så belägen, sett från Rättvik, att om något fallit ned i sjön, har det kommit från nordväst. Det tyder den uppkastade dyn på.

Med hjälp av en stör konstaterade herr Eskils, att det fanns någonting hårt på botten. Stören stack han ned i ett hål han yxat upp mitt i "nedslaget". Vattendjupet är cirka 2 meter.

Den 27 januari begav sig UFO-Mora till sjön Svartacksen för att göra en noggrann undersökning. Med sig hade man 2 dykare för att kunna granska sjöbotten.

UFO-Mora konstaterade att isen runt den 6 meter stora vaken, var cirka 4 decimeter tjock, varav 2 decimeter tillkommit sedan vaken först upptäcktes.

En vak sågades upp, och i de isbitar som sedan togs upp kunde man tydligt se dy och växter från botten som låg infrusna i isblocken.

Så snart dykarna som gått ned för att undersöka botten återkommit, kunde de meddela att en krater på cirka 1,5 meters diameter och med 3-4 decimeters djup fanns mitt i vakens centrum. Från

Det måste ha kommit uppifrån. De fina kanterna tyder på att så är fallet, menade Eskils.
Foto och copyright: Lars Ericsson, Dala-Demokraten

kraterns periferi kunde man även se ett fingerliknande spår som gick ut cirka 1,5 meter och med ett djup på cirka 2-3 decimeter.

Det hårda föremål som herr Eskils talat om, kunde dock inte påträffas trots många försök av de två dykarna. En av dykarna petade länge med en 1 meter lång stör i den dyiga botten, men inget hårt föremål kunde uppfattas. Det hårda föremålet som herr Eskils hävdade funnits där, kunde möjligen ha sjunkit ned i den tjocka bottendyn.

En dykare hämtade även upp prover av bottendyn. Proverna omhändertogs för analysering.

UFO-Mora har meddelat UFO-Information att så snart isen smält, kommer en omfattande undersökning att göras på djupet och i den tydligen mycket djupa bottendyn.

Källa: Dala-Demokraten den 9.1.1973
UFO-Moras undersökningar.

Ny mystisk vak på Rättvikssjö!

Vad är det egentligen som hänt i Rättviks skogstjärnar under de gångna helger-na? Så frågar sig Dala-Demokraten, som den 11 januari 1973 kunde berätta att en

ny gåtfull vak hittats på en sjö intill sjön Svartacksen.

Fabrikör Pellas Arthur Olsson från Rättvik, såg under julhelgen till sitt fritidshus vid Långsjön, en knapp halvmil från Svartacksen. Femtio meter från land fann han en lika stor (sex meter i diameter) vak i isen. Vaken var omgiven av dy och bottenslam.

Herr Olsson reagerade på samma sätt som Hans Eskils, vilken fann den stora vaken i sjön Svartacksen. Han funderade över vad som kunnat orsaka hålet i isen. För DD berättade han att det kring vaken i Långsjön låg isbitar av bröd- och sockerpakets storlek. Bottendyn var uppslängd kring hålet. Han kunde inte iakttaga några som helst spår från land ut på isen mot vaken.

Sedan herr Olsson kommit hem till sin bostad i Altsarbyn i Rättvik, berättade han om iakttagelserna för familjen. Han hade en son med sig vid upptäckten och denne körde ned en stock i hålet men kunde inte finna något anmärkningsvärt på botten under vaken.

Det hela föll i glömska hos familjen Olsson och det var först då man läste i DD om den liknande vaken i Svartacksen som man reagerade.

Källa: Dala-Demokraten den 11.1.1973

UFO smälte cirkelformade hål på dammens is

På kvällen den 11 januari 1966 svävade ett diskusformat föremål över Wanaquedammen i New Jersey i staten Pennsylvania i USA. När det okända föremålet sänkte sig mot dammen, larmade förundrade vittnen i en närbelägen by polisen. När en polisbil med två man kom till platsen kunde de tillsammans med de församlade byborna se hur UFO:t riktade två gula strålar mot den isbelagda dammen. Då objektet försvann i skyn, upptäckte poliserna, att det fanns fyra perfekt formade hål i isen. Varje hål var exakt 10 meter i omkrets.

Myndigheterna i New Jersey hade ingen förklaring till det inträffade, och man undanbad sig att kommentera händelsen.

Är detta beviset för att UFO:s ligger bakom de mystiska vakarna här i Sverige?

Källa: *Strangers From The Skies*
av Brad Steiger.

Rymdobjekt lämnade mystisk vätska på isen

Söndagen den 18 april 1970 befann sig herr Otto Edlund från Hofors i sin sommarstuga nära Sälgsjön. Han berättar:

- På morgonen tittade jag utåt sjön och fick då syn på någonting svart som låg en bit bort. Jag gick ned till sjön och fann då ett område som var omkring 100 kvadrat meter vilket var täckt av en röd-brun vätska. Några meter från ett närliggande varv upptäckte jag så ett hål i isen som

var omkring 3 decimeter i diameter. Den röd-bruna vätskan liknade bensin, men om det var bensin vet jag inte.

Herr Edlund gjorde några provborrningar i isen. Nära stranden var den bara några decimeter tjock, men 6 meter därifrån, nära det mystiska hålet, var den bottenfrusen.

- Föremålet som slog igenom isen måste ha haft en fruktansvärd kraft, tillade herr Edlund.

Det mystiska hålets läge visade att det måste ha kommit från sydväst. Sjön är ungefär en halv meter djup och botten är dyg och sank.

Prover av vätskan skickades till FOA för att analyseras. Enligt en tidningskälla visade FOA:s test att vätskan troligen härrörde från en av Apollo 13:s bensintankar. Apollo 13 hade landat den 17 april i Stilla Havet, efter ett misslyckat försök att landa på månytan. FOA förnekade tidningsuppgiften och meddelade att man inte hade för avsikt att göra några undersökningar eller analyser i fallet. Rymdcentralen i Houston fann det mycket osannolikt, att en bensintank från Apollo 13 skulle ha landat i Sverige.

Källa: *UFO-Sweden Newsletter 1970*

Lysande objekt landade på isen och sjönk!

Fredagen den 16 maj 1969 klockan 9.30 på morgonen, observerade herr Volmar Andersson ett lysande föremål som kom farande över trädtopparna vid Nordanskog nära Lycksele i Lappland. Det oidentifierade föremålet landade på en sjö ungefär 150 meter från fastlandet. Herr Andersson berättar:

- I ungefär 30 minuter kunde vi se att det lyste där det låg på isen. Underliga ljusstålar skickades ut med jämna mellanrum, i olika riktningar.

Eftersom isen var svag, kunde herr Andersson inte gå ut på den. Han fortsätter:

- På morgonen nästa dag låg föremålet fortfarande kvar fullt synligt. Genom en kikare såg jag att det lyste i en gulblå färg. Inte förrän på söndag morgon sjönk objektet genom isen och försvann.

Det är inte känt om någon undersökning av sjön gjordes.

Källa: *UFO-Sweden Newsletter 1970.*

Räddningsmanskap fann jättekraater i isen

I Januari 1969 försvann ett privatflygplan med två man ombord över Dorotea i Västerbotten. Omfattande spaningar bedrevs, så även i Doroteatrakten.

Den 11 april upptäckte räddningsmanskap från Dorotea en oförklarlig jättevak i Fjällsjön, 7 mil från staden. Isen hade sprängts och tornat upp sig på ett 30x50 meter brett område. Man kunde inte finna någon annan förklaring än att ett föremål från rymden slagit igenom den mer än halvmeter tjocka isen.

Grodmän undersökte sjöbotten i tro att vaken bildats efter det försvunna privatflygplanet. Men så var inte fallet. Ingenting som kunde kasta ljus över mysteriet påträffades.

Källa: Norra Västerbotten den 12.5.1969

Mystisk jättevak i Hundbergstjärn

Söndagen den 23 oktober 1968 upptäckte hemmansägare Ove Merklund från Bergsviken utanför Arvidsjaur i Norrbotten, en märklig jättevak i den närliggande Hundbergstjärnen.

Norra Västerbotten skrev om upptäckten: "...kan det vara en meteorit, en satellit eller kanske den försvunna molnsonden från Esrobasen i Kiruna, som orsakat det stora hålet i isen?"

Nej, molnsonden från Esrobasen i Kiruna var det inte; den hittades några månader senare i ett skogsparti i Kirunatrakten.

Herr Marklund berättar:

- Jag var ute på en jakttur vid Hundberget, då jag plötsligt fick se blixtrande reflexer från tjärnen som ligger några hundra meter längre bort. När jag nådde fram till platsen, fick jag se att det var issplitter som hade slungats omkring från en issprängning...

Herr Marklund gick närmare och såg då att det stora hålet var minst 30 meter i diameter.

- Det var det underligaste hål jag någonsin sett, fortsätter han. Ingen kunde ha gjort det på skämt, för det fanns inga spår ut till hålet i tjärnens is...

Det föremål som med våldsam kraft slagit igenom den mer än 3 decimeter tjocka isen, och skurit upp den i millimeter tjocka isskivor, måste ha kommit från rymden.

Men vad var det?

Källa: Norra Västerbotten den 24.10..968

MYSTIK PÅ SÖRLANDET

Ett mystiskt lysande föremål observerades för några dagar sedan över stora delar av Sörlandet, i Kristiansand, Vennesla Bygland och Åmli. Fenomenet har självfallet fått beteckningen UFO. Föremålet beskrevs som ca 10 meter långt, ovalt och blankt. Det svävade på låg höjd. I Vennesla sågs det över en ås, och en man som såg det mycket nära säger att det såg ut som ett blankt metallföremål med ett märkligt ljus omkring. UFOt sågs sent på kvällen. Vid samma tillfälle uppstod våldsamma störningar i TV-apparaterna. Bilden rullade kraftigt och ett våldsamt brus hördes i apparaterna. I Kristiansand kröp en hund ylande iväg och gömde sig då föremålet rörde sig över huset... En radioamatör prövade sin utrustning medan fenomenet visade sig, men sändare och mottagare fungerade inte. I ett hus hade en hel mängd glasföremål flyttat sig då UFOt passerade. Radioamatören säger att han såg föremålet komma glidande med låg fart och skymde ett ögonblick kvällens fina fullmåne. Föremålet var då helt mörkt och påminde om en flundra som var litet högre baktill, ungefär som om den hade stjärtfenor.

Källa: Dagbladet 24.01.1973

MARINER 9 LYCKADES KARTLÄGGA MARSYTAN

En fullständig och detaljrik karta över hela Mars yta har kunnat framställas på grundval av fotografier tagna av den amerikanska satelliten Mariner 9.

Händelsen markerar en milstolpe i utforskningen av en himlakropp vars utseende vi jordvarelser hittills haft mycket bristfällig kunskap om, trots att astronomer alltsedan Galileis dagar sökt genomtränga dess mysterier.

Sammanlagt studeras nu drygt 7.000 TV-foton, tagna på litet mer än 1.600 kilometers höjd, av forskare i Flagstaff i Arizona.

Enligt kartprojektets ledare Harold Masursky ska den nu färdigställda kartan läggas till grund för en planerad landsättning sommaren 1976 av två obemannade rymdsatelliter, som har till uppgift att utforska planetens kemiska sammansättning. De ska också leta efter spår av biologisk aktivitet, som kan skänka ny belysning åt de ärevördiga, men svagt underbyggda teorierna om att det finns något slags liv på den röda planeten.

Källa: Dagens Nyheter den 28.11.1972
Införd av: Future Fan nummer 9, 1973

OSYNLIGA VÄSEN RÖR SIG STÄNDIGT MITT IBLAND DE LEVANDES SKARA

**Barn mest mottagliga
för psykiska upplevelser
tror forskare**

Enligt vetenskapsmannen *Michel Aldison Brooke* behöver den som har "underliga syner" inte anses som galen. Spöken eller fantomer som då och då visar sig för i detta avseende speciellt känsliga personer, skulle enligt honom tillhöra en annan dimension av vår värld. Endast ett fåtal privilegierade har möjlighet att tränga in i denna utsträckning. Tiden är - fortfarande enligt Brooke - endast en vedertagen term och begrepp som nutid, dåtid och framtid utplånas inför en högre verklighet.

... I det svaga ljuset materialiserade sig åtminstone tio andar - sannerligen en minnesvärd afton att notera i spiritualisternas dagböcker. Det var den 7 september 1948. Seansen som arrangerats i London av den kände svenske spiritualisten Carleson räknade bland de inbjudna doktor Gastone de Boni, som senare även berättade om denna erfarenhet i sin bok "*L'uomo alla conquista dell'anima*" ("Människan erövrar själen", utgiven i Italien av förlaget Casa Luce e Ombra i Verona).

De Boni säger bl.a.: - Det blev ett överväldigande skådespel. Varelsor materialiserade sig och vandrade ut och in genom förhänget (bakom vilket mediet befann sig i sitt kabinett), rörde vid oss och talade med var och en av oss.

Dr de Boni samlade denna och andra episoder i sin bok och ger rikligt utrymme åt bland spiritualister välkända fall som exempelvis anden Katie King och det

fängslande "spöket" Nepnthes, som omkring 1893 visade sig upprepade gånger i en norsk cirkel.

Många andar visade sig

Kvällen i London blev en otrolig upplevelse, inte minst på grund av det stora antal andar som visade sig genom mediet: en liten flicka under åtta år, en reslig man samt en ung och graciös flicka och många, många andra. Vilka slutsatser skulle man då kunna dra av detta? De Boni blev i varje fall vederbörligen imponerad, och utan tvivel kan hans erfarenheter ställas vid sidan av Allan Kardecs, som betytt så mycket för spiritualismen som rörelse.

Vem är då i stånd att se en ande? Måste man vara "synsk" för att kunna uppleva sådana "overkliga" saker? Kan man utan vidare rycka på axlarna åt en person som säger sig ha haft sådana erfarenheter och kalla honom för däre? Nej, i dag är forskarna i allmänhet övertygade om att så ej kan vara fallet. Några vetenskapsmän som gått till grunden med problemet såväl ur medicinsk som spiritualistisk synpunkt definierar företeelserna på följande sätt: "*En ande kan betecknas som ett synligt, icke fysiskt fenomen, som nära liknar ett mänskligt väsen.*"

Två teorier framföres här: den första förutsätter telepati och hänför fenomenen till den psykiska mekanismen för tankeöverföring. Den andra är antagandet av en dubbling av personligheten.

Jung väcktes av spöke

Känsliga personer skulle genom sin psykiska struktur vara mest ägnade för upplevelser av detta slag. Psykologen Jung, som inte trodde på spöken, vaknade en gång mitt i natten och såg intill kudden en kvinna, som saknade delar av kroppen. Den kusliga synen, som inte kunde ges någon förnuftsmässig förklaring, varade endast några sekunder men var hela tiden fullständigt tydlig.

Vetenskapsmännen Cornell och Gand gömde sig inte mindre än tolv gånger i ett slott i Cambridgeshire för att studera diverse ockulta fenomen såsom suckar, slag och buller.

England är som bekant rikt på "spöken". Där har man t.o.m. för turistens bästa gett ut en guidebok, i vilken man med största noggrannhet angett hus, gator och torg, där märkliga ting brukar ske.

Men ännu har den moderna forskningen inte lyckats avslöja den verkliga, andliga strukturen hos de s.k. andeväsendena.

Mössa berättade om soldats död

Men i stora drag kan de "märkliga" företeelserna spaltas upp i tre huvudområden:

1. *Psykokinesi* (dvs förmåga att få föremål att röra sig med tankekraften). I fråga om forskningsinsatser på detta område har i synnerhet Dukeuniversitetet gjort stora insatser under åren 1934-46.

2. *Telepati*. Från att ha varit tämligen misskänd, har tankeöverföring på senare tid alltmer börjat uppfattas som en verklig företeelse, värd att studera och utveckla. Såväl inom ryska som amerikanska armén försiggår experiment med telepati.

3. *Psykometri*. Förmåga att genom beröring av ett föremål kunna återge händelser som har att göra med tidigare ägare av föremålet.

Det kända mexikanska mediet Maria Reyes deltog en gång i ett psykometriskt försök, varvid hon höll fodret från en soldatmössa i handen. Hon kunde i detalj återge omständigheterna vid en korprals död. Hans öde och tragiska slut fanns "inristat" i mössan. Mediets ångest under seansen var så djup, att hon förlorade medvetandet. Ingen hade i förväg berättat något för henne om tygstycket hon höll i handen. Hon såg och erfor med hela sin själ den fasa soldaten upplevt i dödsögonblicket.

I de tre sektorer som nämnts rör sig - eller snarare *svänger* - de "synska" erfarenheterna, som många helgon gjort. Också den officiella vetenskapen måste när allt kommer omkring böja sig inför de fakta, som f.n. ej kan ges en förnuftsmässig förklaring.

"Genomskinlig" läkare botade

Fallet "löjtnant Wellesley Tudor Pole" är välbekant i den spiritualistiska historien. Löjtnant Pole anfölls en gång av häftig feber, då han vistades i Egypten, och måste gå till sängs i sitt tält vid Nilens stränder. Medan han låg där, fick han oväntat besök av en läkare - en besynnerlig man som tog pulsen på honom och som uppträdde på ett mycket tystlåtet sätt. Doktorn ordinerade honom en medicin, som skulle beredas på örter vilka kunde skaffas från apotek i Kairo. Vidare rekommenderades han att dricka starkt söttad lemonad. En underlig detalj i händelsen var att läkaren enligt sjuklingen inte var klädd i en för klimatet lämplig kostym. Han visade sig iförd en london-dress av ett tyg, som föreföll att vara alldeles för tjockt.

Men det mest häpnadsväckande var, att Pole kunde se *rätt igenom* läkarens ansikte och iaktta dörren och väggen bakom honom. Läkaren var fullständigt genomskinlig.

Löjtnant Pole kallade på tjänarna, men dessa försäkrade att ingen varit där för att besöka honom. Någon läkare hade de inte sett till!

Tio dagar gick och Tudor Pole blev fullständigt frisk igen. Han hade följt den märkligen läkarens ordination till punkt och pricka. Pole som är krigshjälte och innehavare av flera dekorationer har vid ett tillfälle framträtt i BBC och berättat om sina upplevelser. Ännu har ingen acceptabel förklaring kunnat ges i fråga om andeläkaren, som botade den engelske officeren.

Anden är ett slags "gas"

I Quebec, Kanada, har Michel Aldison Brooke framlagt en teori om fantomernas väsen. I sin bok "Psychic Phenomena" (Psykiska fenomen) ger han uttryck för tanken att "andarna varken kommer eller går utan alltid finns omkring oss i dussintal eller hundratal". De representerar det okroppsliga hölje som återstår sedan den fysiska kroppen avlidit. Den okroppsliga skepnaden är ett slags "gas", som dröjer kvar i luften sedan ett väsen upphört att existera.

Brooke menar att exempelvis slagfältet vid Waterloo myllrar av andeväsen och att särskilt i mycket gamla hus, där många människor levat och dött, sådana gasfenomen är ytterst vanliga. Författaren anser, att barn eller personer med viss psykisk läggning är mest mottagliga för upplevelser av den art som har med spöke-rier att göra.

Barnen har nämligen i sin hjärna inga "tvivlets försvarsbarriärer". Deras själ är ett ännu oskrivet blad, och de tar därför lättare emot sådana intryck.

- Men det finns ingen tvekan om, säger Brooke, att det väsentligaste skälet till att andeväsendena inte uppenbarar sig för alla är att de härrör från en dimension, till vilken människoögat inte når fram.

Alla de fenomen som inrymmes i dessa parapsykologiska domäner tillhör ingen speciell tidsform. De utgör alla del av en verklighet, som inte kan bortförklaras.

Källa: *Clypeus* nr 1/72. Översättning från italienskan: Olle Ohman

LJUSFLÄCK VID VÄGKANTEN BLEV TILL LYSANDE KLOCKA

Bland UFO-rapporterna återfinns man då och då fenomen av en typ som ligger utanför de vanliga. Det är väl heller inte alldeles säkert att sådana iakttagelser kan betecknas som direkta UFO-observationer.

Den 24 januari 1970 - närmare bestämt vid 19.45-tiden - var Leon Herbosch på väg till sin kusin, hos vilken han skulle tillbringa kvällen. Kusinen bodde i Rhode Saint-Genèse, 12 km söder om Bryssels centrum och väster om vägen Bryssel-Charleroi.

Han klev ur bilen på Erica-avenyn och gick sedan långsamt uppför Castonier-avenyn. Gatorna i detta stora bostadsområde - som just nu håller på att växa fram - kantas av tomtområden med några stora, färdiga hus eller villor under uppförande. Det var vid tillfället lugnt väder. I området fanns ännu ingen gatubelysning. Månen sken och sikten var god denna kväll.

M. Herbosch befann sig på Réservegatan, då hans uppmärksamhet med ens drogs till ett svagt ljussken till vänster om honom på ca 20 meters avstånd. Klockan var då 19.45. Han stannade genast och såg då vad han vill beteckna som en fläck på marken. Den var elliptisk, 7-8 meter x 1,5 m.

Ljusfläck växte till 5 m hög klocka

Plötsligt blev fläcken klart lysande och strålande i fosforiserande färg. Be-

stört tog Herbosch ytterligare några steg framåt mot fläcken och gjorde samtidigt den reflexionen, att vad han såg verkligen lyste mycket klart och därför borde ha något slags ljuskälla. Han såg sig omkring åt alla håll för att leta efter det förmodade upphovet till fenomenet. Men ingenstans kunde han se vare sig strålkastare eller något annat föremål, som kunde ge upphov till ljusfläcken. Det fanns helt enkelt ingenting där!

Då han befann sig ca 10 meter från ljusfläcken, blev han stående som fastnaglad vid vägen - vad han nu såg fyllde honom med skräck och undran. (Det följande händelseförloppet utspelades inom 30 sekunder!)

Fläcken vid vägkanten började växa upp från marken och blev ljusare och ljusare. Den tycktes vibrera, svällde hastigt och antog formen av en (kyrk-) klocka. Denna fortsatte att svälla tills den nått en höjd av omkring 5 meter. Skenet var nu bländande och färgen blekare än för några ögonblick sedan. Den liknade nu närmast neonljus.

Ljuskroppen vibrerade på ett sätt som fyllde Herbosch med fruktan, men den behöll trots skakningarna hela tiden sin klockform. Själva kanten liknade konturen av en ljusstråle - man kunde se den klart men den var ändå inte skarpt avgränsad.

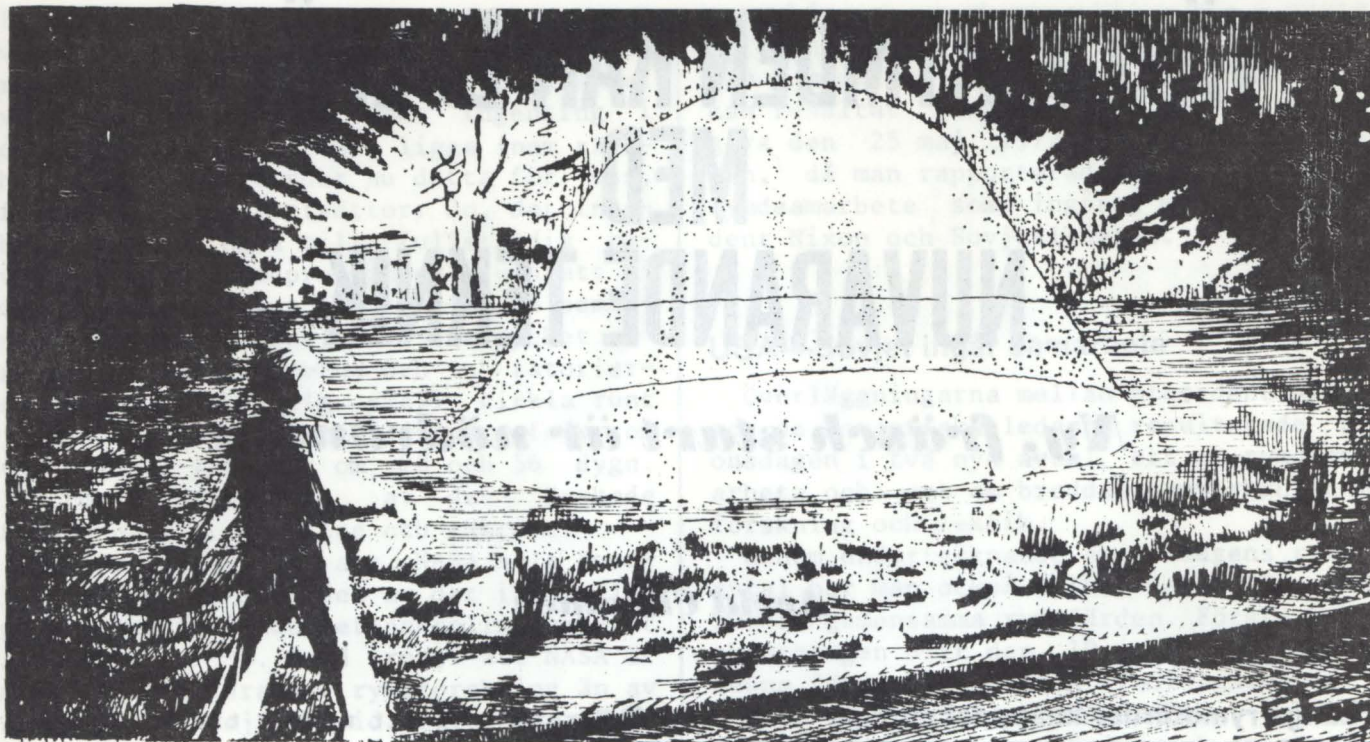

Illustration: Eugène Füssen

Klockan sjönk ihop och förflyttade sig

Det inre av klockan föreföll att vara fyllt av tusentals lysande partiklar, som rusade och hoppade av och an i alla riktningar. Dessa häftiga rörelser gav intryck av en "fruktansvärd nervositet".

När detta fantastiska fenomen nått sin slutliga höjd, lyste det upp landskapet med ett bländande sken ända bort till en träddunge, som stod ett hundratal meter från platsen. Man skulle kunna likna skenet vid ett blixtljus av utomordentlig styrka. Det skräckinjagande skådespelet pågick under fullständig tystnad och Herbosch kände ingen hetta eller lukt. Han stod alldeles stilla som förlamad av skräck. Det var helt enkelt omöjligt att röra sig ur fläcken!

Några sekunder senare såg han klockan framför sig "sjunka ihop och tömmas" för att därefter återta sin ursprungliga form av fläck vid vägkanten. Men det fascinerande fenomenet var ändå inte slut. Till sin häpnad såg Herbosch nu, hur *ljusfläcken började förflytta sig tätt efter marken*. Den avlägsnade sig långsamt för att därefter försvinna i nordväst nära en villa som var under uppförande. Hela tiden flöt ljuset tätt över markytan. Strax intill en inhägnad doldes det av en ganska kraftig sänka. Vid det laget tog Herbosch till flykten och begav sig i ilfart tillbaka till sin bil. Han körde direkt till sin kusin och de vänner, som väntade hos honom.

Några liknande fenomen har inträffat

Alla blev uppskakade över den märklige berättelse de nu fick höra och över att Léon såg så blek ut. Han darrade av upphetsning och man var tvungen att hjälpa honom fram till en stol.

Följande morgon var han åter lugn och samlad. Skräcken hade släppt sitt grepp fullständigt och han återvände i sällskap med sin kusin till platsen för händelsen. Där kunde man dock inte finna några spår av det inträffade.

Herbosch har gjort sig känd som en lugn och sympatisk man med balanserad läggning. Han var 30 år gammal, då det överraskande fenomenet inträffade. Vid de intervjuer som gjordes, besvarade han frågorna klart och exakt och man fick intryck av att han kommenterade en film som han återsåg i sitt inre.

Det torde vara omöjligt att hänföra denna händelse till de vanliga UFO-fallen. Det finns emellertid en viss likhet med ett fenomen som inträffade i l'Aveyron i Frankrike där en hel jordbrukarfamilj blev vittne till hur lysande bollar "sprang upp" på gårdsplanen. Även i Anderlues skedde år 1937 något liknande, varvid en man oväntat befann sig stående framför en ljuskula som svävade en meter ovan marknivån och spärrade vägen för honom.

Källa: Patrick Ferryn och Paul Labar i *Inforespace* nr 2/72. Övers. fr. franskan Olle Öhman.

VÄRLDSRYMDEN KAN EJ ERÖVRAS MED NUVARANDE TEKNIK

Ny, fräsch start är nödvändig

Arvid Chramer

Långa rymdfärder knappast möjliga

Thomas Gold som är chef för Cornell-universitetets radiofysiska avdelning och rymdforskningsprogrammet framhåller på tal om rymdfärderna:

- De höga kostnaderna för bemannade rymdprogram, de stora risker som Apollo 13-färden fick oss att inse - där katastrof undveks med smalast tänkbara marginal - och de tre sovjetiska kosmonauter som nyligen omkom väcker här frågan, huruvida bemannade rymdfärder är nödvändiga. Människans förmåga att under långa perioder färdas i gravitationsfri rymd är verkligen ifrågasatt. Ty med nuvarande drivmetoder är människan inte i stånd att nå planeten Mars. En färd dit tur och retur tar ungefär ett och ett halvt år. Vi vet för närvarande inte hur tillräckligt stora rymdfarkoster skall konstrueras eller framdrivas för att en sådan färd skall bli meningsfull. Men även om vi visste det, tvivlar man nu allvarligt på om människan klarar av att leva i rymdens en liten del av den tid som en resa till Mars kräver.

Gold framhåller därmed som bevis: när ryssarna landade Sojus 9 efter 18 dygn i rymden, måste kosmonauterna lyftas ut ur farkosten och ingen av dem kunde stå upp eller gå. De behövde nästan tre veckor för att återhämta sig. Vad som händer människan i rymden är alltså nu delvis känt, och med nuvarande teknologi framstår farorna redan nu som oövervinnliga.

Allvarliga medicinska rubbningar!

Gold sammanfattar tre viktiga problem som alla skapats genom frånvaron av gravitation:

● Först - i ett mycket tidigt skede av viktlöshetsperioden - inträffar en betydande minskning av blodvolymen i kroppen. Hittills har man ej funnit någon behandling eller något sätt att återställa blodvolymen till normala nivåer. Detta förhållande medför att kroppen dehydreras, och tillsammans med en allmän känsla av illamående kan också extrem energilöshet inträda. Möjlighet föreligger även till att skador uppstår på inre organ - störningar inträder i natrium-kaliumbalansen vilken styr nervfunktionerna, och detta hotar i sin tur hjärnans och musklernas funktioner.

● För det andra inträder vid viktlöshet en förändring av betingelserna i venssystemet som mot det drag som gravitationen skapar transporterar blod från fötterna och den lägre delen av kroppen tillbaka till hjärtat.

● För det tredje utarmas rymdfararnas skelett gradvis på kalcium, tydligen därför att det ej utsättes för påfrestning, d.v.s. gravitation. Benstommen blir snabbt sprödare, och mycket kalcium avgår genom njurarna, vilka börjar fungera sämre och utveckla stenar.

Gold: Ge upp rymdprogrammet — låt instrumenten klara saken!

Lösningen på de här problemen, och för övrigt också på tekniken för framdrivning av farkostnr i rymden, skulle bli en säker väg att övervinna eller skapa en gravitationskraft - någonting som fortfarande endast existerar i science-fictionför-

fattarnas fantasi. Att lösa problemet med vikt och viktlöshet för såväl rymdresenärer som farkoster skulle innebära det verkliga genombrottet. Men ingenting i den vägen förefaller att ligga inom räckhåll. Och vad betyder nu detta för oss, frågar Gold och fortsätter: Jo, det innebär att vi tvingas till fullständig omvärdering av rymdprogrammet, och att vi måste ge upp tanken på ytterligare bemannade rymdfärder inklusive de mycket omskrivna rymdstationerna och laboratorier som man tänker sig skall cirkla runt jorden, bemannade med främst folk som tjänstgör i perioder om 28 och 56 dygn. Instrument kan klara av den önskade forskningen både bättre och säkrare.

Vidare hävdade han att NASA helt överilnat lämnat en stor del av det i Apollo-programmet ingående vetenskapliga arbetet åt sitt öde. Mr. Gold tror, att NASA är mindre intresserat av rymdforskning än av att hålla sig självt vid liv. Gold säger vidare att såväl ekonomiskt som vetenskapligt stöd kommer att reduceras framöver. Det finns risk, menar han, att NASA kommer att beträda för allmänheten mera tilltalande verksamhetsområden till förfång för allvarligt menad rymdforskning. Om vi i nuläget slutar med bemannade färder, skulle en avsevärt mindre budget i alla fall tillåta en breddning av det vetenskapligt och ekonomiskt viktiga arbetet.

Gigantiskt tekniskt genombrott krävs

Rymdforskningen har uppenbarligen hamnat i en återvändsgränd. De matematiska grunderna för rymdflygning utarbetades av dr Herman Oberth under 1920-talet. Den ursprungliga raketmotorn och bränslena till denna har sedan dess endast tekniskt förbättrats. Instrumentering, utrustning och teknologi i rymdprogrammet har fått ett otroligt uppsving, samtidigt som samma grundsystem som tyskarna använde i sina V2-raketer under andra världskriget fortfarande används. Det är således nu fullt uppenbart att människan aldrig kommer att erövra rymden med hjälp av sin nuvarande teknologi och teknik - ett gigantiskt genombrott är helt enkelt nödvändigt. Allt detta säger oss att vår vetenskap av i dag är otillräcklig och att vetenskapen och grundforskningen måste göra en ny, fräsch start och komma fram med nya, friska svar, eftersom vi nu funnit att enbart teknologi inte räcker till.

De båda supermakterna USA och Sovjetunionen tycks också ha insett att endast genom medvetna gemensamma ansträngningar kan resultat vinnas. I Dagens Nyheter gavs den 25 maj 1972 belägg för den saken, då man rapporterade om det avtal om rymdsamarbete som ingåtts mellan president Nixon och Sovjetledarna.

USA—Sovjet ingår samarbete

Överläggningarna mellan president Nixon och de sovjetiska ledarna resulterade på onsdagen i två nya avtal, ett om rymdsamarbete och ett om breddad samverkan inom forskning och teknik.

Genom undertecknande av onsdagens rymd-avtal har man också spikat datum för den första gemensamma rymdfärden. Första uppskjutningen blir den 10 juli 1975 och i denna första gemensamma rymdflygning deltar en rysk Saljutrymdstation, en rysk rymdfarkost av typ Sojuz och en amerikansk Apolofarkost. Tre amerikaner och tre ryssar ger sig upp i rymden om tre år, kopplar ihop sina farkoster och tillbringar drygt två dygn tillsammans sägs i artikeln. Det betonas särskilt att det är ett avtal om fredlig rymdforskning. Det berör inte båda sidornas spionsatelliter eller offensiva satelliter som är i stånd att prickskjuta mot andra satelliter med vapen.

En sovjetisk rymdprofessor påpekade detta med stillsam men mycket effektiv skärpa inför Dagens Nyheters Moskvakorrespondent Per Sjögren. Denne berättar även att förspelet till detta rymd-avtal har varit förbluffande kort. Det började i oktober 1970 då fem amerikanska experter gästade Moskva. Nästa omgång, i Houston i USA våren 1971, kom ryssarna med det konkreta förslaget om gemensam rymdfärd med den utrustning båda sidorna nu har.

En mängd detaljer blev klara i december förra året. Det anses - av båda parter - att de tekniska problemen kan lösas när den politiska viljan finns. Ett annat viktigt skäl för detta rymd-avtal är att de båda supermakterna inte har råd att tränga vidare i rymden med bemannade färder på egen hand. Vill de vidare till Mars, måste de samarbeta.

Experterna har redan startdagarna klara för operationen om tre år. Saljut startar den 10 juli 1975, Sojus den 13:e och Apollo den 14 juli.

(Anm. Gold citerad ur en artikel i Brev-cirkeln Arcanum)

FYRA VITTNEN IAKTTOG CYLINDERFORMAT OBJEKT

ÖVER KÖPING

Söndagen den 11 mars 1973, klockan 10.02 till 10.06, iakttog fyra vittnen vid NH3-fabriken Supra i Köping ett märkligt cylinderformat objekt som ljudlöst passerade över staden.

Vittnesuppgifterna är samstämmiga, och teorin att objektet kunde ha varit ett flygplan är avskrivet.

Operatör Thorvald Berthelsen, 34, som den aktuella dagen arbetade på nämnda fabrik, var den som först observerade det mystiska föremålet. Han berättar:

- Jag stod vid fönstret i kontrollrummet och såg ut över anläggningen, då jag fick se ett glänsande föremål på himlen som jag först trodde var ett flygplan. Den låga farten och den starka glansen fick mig emellertid att rusa ut.

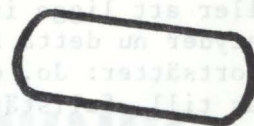
Samtidigt meddelade Berthelsen sin kollega, operatör Karl-Göran Anré. Denne trodde först att Berthelsen skämtade, men följde i alla fall med ut.

När männen kom ut på trappan som vetter mot öster, kunde de studera objektet på himlen. Samtidigt kom det tredje vittnet, herr Hultman, som är förman på fabriken.

Hultman befann sig ett stycke ifrån de övriga, som pekade och ropade att han skulle titta upp mot himlen.

- Vi diskuterade vad vi såg, berättar Berthelsen. Själv sökte jag efter vingar och stjärtefäna, samt andra tecken på att det kunde vara ett flygplan. Men något sådant såg jag inte.

Vittnesteckning

Thorvald Berthelsens teckning av det cylinderformade föremål som han observerade den 11.3 1973 över Köping tillsammans med tre andra vittnen. Pilen anger föremålets färdriktning.

Efter två minuters observation hämtade man ett fjärde vittne från kontrollrummet på fabriken.

Objektet, som nu kunde iakttas av fyra vittnen, beskrivs som cylinderformat med avrundade kanter. Det färdades horisontellt med den ända som var i färdriktningen något nedåtlutad. Objektet gick i rak kurs under mycket långsam stigning. Det blev så småningom mindre och försvann strax under halvmånen som stod i öster. Inga utskjutande delar kunde observeras. Cylindern hade en markant glimmande färg, som splittrerna aluminium ännu ej oxiderad och avgav starka reflexer i solskenet.

Det var vid den aktuella tidpunkten molnfri himmel, plus sex grader och nordliga vindbyar omkring tio sekundmeter.

Utredning avskriver helt flygplansteorin

UFO-Sveriges kontaktman i Köping, Thorvald Berthelsen, en av observatörerna, har i efterhand gjort en noggrann utredning som visar att det cylinderformade föremål, som han iakttog samtidigt med tre andra vittnen, inte kan ha varit något flygplan eller annat känt objekt.

Hr Berthelsen skriver i en rapport till UFO-Information:

"Flygflottiljen i Västerås (F 1) meddelar vid telefonförfrågan att någon aktivitet från deras sida ej förekom över Köping. Väderavdelningen uppger sju sekundmeter nordlig vind.

Statsmeteorolog Pohlman S.M.H.I. uppger vid telefonförfrågan sju sekundmeter nordlig vind. Väderballonger med radio-sond uppsänds under helgdagar endast från Stockholm och Göteborg vid midnatt och klockan 13.00. Dessa ballonger stiger under cirka två timmar upp till omkring 25-30.000 meter varefter de spricker och sonden faller ned.

Följande är hämtat ur en bilaga: Brev från Luftfartsverket ang. flygplan över Köping den 11.3 1973. En Fokker Friendship passerade Köping omkring kl. 10.08 - 10.09. Fart 454 km/tim. Höjd 5.200 meter.

Trafikledningen Hässlö uppger vid förfrågan att planet ser ut som en liten prick vid betraktande utan optiska hjälpmedel då det går på flygnivå 170 (5.200 meter). Passagen över Köping från horisont till horisont skulle ta tre minuter, men planet kan inte ses under så lång tid utan kikare.

Fokker Friendship är ett tvåmotorigt turbo-propplan med motorerna på vingarna. Det liknar en Metropolitan med spetsiga ändar.

Med ledning av föregående uppgifter kan föremålets hastighet uppskattas till cirka 100 km/tim. Det upptäcktes snett upp i zenit och hade vid försvinnandet cirka en fjärdedel kvar till horisonten. Passagen över Köping från horisont till horisont skulle då ha skett under en tid av cirka 16 minuter vid en höjd av cirka 5.000 m.

På grund av vindriktningen (nordlig) får teorin att föremålet var en stor vätegasfylld plastpåse uppskickad från Köping helt avskrivs."

Med ledning av de samstämmiga vittnesuppgifterna och Thorvald Berthelsens noggranna utredning är det cylinderformade objekt, som den 11.3 1973 iaktogs över Köping av honom och tre andra vittnen, fortfarande att anse som en UFO!

J.O.

Anm. Tidpunkten för observationen fastslogs ursprungligen till 10.06 - 10.10, med ledning av den elektriska klockan som finns monterad utomhus på NH3-kontrollrummets östra gavel. Emellertid kontrollerades klockan senare (den 6/4) av verkmästaren för instrumentavdelningen, som fann att den gick fyra minuter för fort. Hr. Berthelsen bifogar i rapporten ett skriftligt intyg från verkmästaren, där denne säger att några åtgärder ej vidtagits på klockan under den gångna månaden, samt att all justering av elektriska klockor sker genom instrumentavdelningen.

1977 ÄR ÅRET DÅ HELA VÄRLDEN HÅLLER ANDAN — SATURNUSMÅNE KAN HA INTELLIGENTA VARELSER

Den amerikanske astronomen Carl Sagan och en arbetsgrupp vid berömda Cornell University i USA, har tillsammans med Dr. Carl Pilcher och Massachusetts Institute of Technology, lagt fram en ytterligt intressant rapport för NASA - den amerikanska rymdflygstyrelsen.

Arbetsgruppen som företrädesvis studerat Saturnus månar, har gjort den överraskande upptäckten att månen Titan har samma förhållanden som vår egen jord!

Titan som är en av Saturnus tio månar, är lika stor som planeten Merkurius, och ligger omkring 10 gånger så långt från solen som jorden gör.

Vad man kommit fram till angående Titan är att denna Saturnusmåne har i det närmaste mänsklig temperatur. Dess atmosfär är liknande jordens och betydligt tätare än man tidigare trodde.

NASA har redan uppgjorda planer på att landsätta sonder med vetenskapliga instrument år 1977 på Saturnusmånen.

Kommer det ett historiskt ögonblick om fyra år, blir 1977 året då vi jordvarelser får kontakt med "de andra"?

Den som lever får se.

Källa: Dagens Nyheter den 31.1.1973
Införd av:
Future Fan nummer 9, 1973

SENSATIONELL ASTRONOMISK OBSERVATION: DET FINNS ÄNNU EN JÄTTEPLANET NÄRA JORDKLOTET

Den amerikanske astronomen Peter van de Kamp har gjort en sensationell astronomisk upptäckt av en jätteplanet som kretsar mellan jorden och solen.

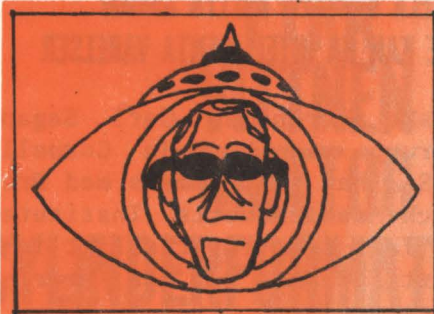
Den nya planeten är osynlig från jorden och har bedömts vara sex gånger så stor som vårt solsystems hittills största planet Jupiter.

Forskarna och astronomerna vill emellertid ännu inte benämna den som en planet, de tycker att den är för stor för att klassificeras som en sådan.

Hur som helst, den ännu odöpta himlakroppen hyser med visshet inget liv alls.

Ett sorgligt förhållande ur forskarnas synpunkt.

Källa: Dagens Nyheter den 4.2. 1973
Införd av:
Future Fan nummer 9, 1973

Text och teckningar:

J O Sundberg

FLYING OBJECT AGENCY

Efter Targets TV-framträdande sammankallar chefen för Flying Object Agency till konferens. Target myser belåtet över allt beröm som öser över honom. Men, men...

chefen har inte bara beröm till övers för Target, och då Target får veta vad konferensen verkligen gäller, då...

- Du skötte dig ganska bra under TV-programmet Target, personligen har jag inget emot ditt TV-framträdande men FOA:s ledning har diskuterat igenom vissa saker och vi...

1

- Jag förstår precis Chefen, vårt påhitt med REFLEXBALLONGEN är alltså fortfarande gångbart! Jag har räddat landet för andra gången! De flygande tefatens existens måste ju till varje pris hållas hemlig!

2

- Nu måste vi tala allvar CHEFEN! TV-producenterna hittade först mikrofonen i studio 4! Och när Target sedan skulle visa den största bluffen i UFO-historien, alltså vår REFLEXBALLONG då lade man in en skylt med texten: AVBROTT P.G.A. ATMOSFÄRISKA STÖRNINGAR! De CENSURERADE oss!

3

- Tänk på vad DU säger! Jag har länge haft mina misstankar mot dig! DU är ute efter MIN ställning inom FOA! Jag vet INGENTING om någon CENSUR! Jag gjorde en oslagbar insats för FOA eller hur CHEFEN. Både NASA och CIA skulle ha jublat om de hade kunnat se mig...! Eller hur..va? Säg INTE att JAG gjorde bort MIG! Att teknikerna hittade mikrofonen i studio 4 är väl inte mitt fel va?

4

- BRÅKA INTE NU! Tyvärr är det som han säger, du har gjort bort oss Target! Ordentligt! Följande är en rescension ur AFTONBLADDRET, hör vad dom skriver: "TV-2 programmet UFO-NYTT spårade ur ordentligt när Target Eriksson på Flying Objekt Agency skulle förklara vad UFO:s egentligen är, speciellt roligt var snutten om antikens diskuskastare, sällan har man sett en så rolig man i en så allvarlig organisation prata så mycket skit om ett så allvarligt ämne. Tummen ner för FOA!" Efter den här salvan kan vi inte ha dig i tjänst längre! Antingen avgår du med en förtidspension på 85.000 om året... pengar som huvudsakligen tas från skattebetalaresom tillhör olika UFO-grupper..eller också ordnar vi så att du kan få söka dig ett nytt arbete..nåå?

- JAG GER MIG ALDRIG!
JAG SÖKER NYTT ARBETE!

5

TARGET ERIKSSON - CLOWNEN I FLYING OBJECT AGENCY - HAR FÅTT SPARKEN! HANS ÖDEN OCH ÄVENTYR ÄR SLUT I UFO-INFORMATION. MEN KANSKE FÅR NI ÅTERSE HONOM NÅGON GÅNG I FRAMTIDEN... OM CHEFEN FÖR FOA ÅTERTAR HONOM OCH BESLUTAR SIG FÖR ATT GE HONOM EN NY CHANS.

6

DOKUMENTÄRFILM OM UFO KLAR REDAN I HÖST OM FINANSIERINGSFRÅGAN KAN LÖSAS

Planer för en dokumentärfilm om UFO-fenomenet utarbetas för närvarande av Stockholmsgruppen IGF, som också är ansvarig för projektet. Filmen är avsedd att bli en samproduktion mellan Sverige, Norge och Finland, och tänkes få ungefär följande utseende:

- Historisk tillbakablick
- Kenneth Arnolds observation
- Aktuella observationer från de nordiska länderna.
- UFO-filmer och -foton
- Diverse statistik om UFO-fenomenet
- UFO-organisationer i Norden.
- Hur skall man rapportera och till vem?

Speltiden beräknas till 20-25 minuter. Ett studiehäfte kommer att finnas som komplement till filmen och delas ut gratis till dem som hyr den.

Filmen kommer att göras i super-8 färg med ljud och eventuella bakgrundseffekter. När masterfilmen är färdig kopieras den till 16 mm, som är det mest gångbara formatet.

Den görs främst med tanke på skolor, ungdomsgårdar och andra föreningar med ringa kännedom om UFO, men givetvis får även andra hyra filmen. Hyran beräknas till 50 kr. Kostnaderna för masterfilmen uppskattas till 3-4.000 kr och varje kopia kostar omkring 1.200 kr. Och det lär komma att behövas många kopior!

Du som har idéer, material och/eller pengar att stödja oss med, HÖR AV DIG! antingen till centralgruppen eller direkt till "IGF, Sten Lindgren, Box 772, 101 31 Stockholm 1".

Om finansieringsfrågan kan lösas snabbt så kan filmen bli klar till i höst. Det vore väl inte så dumt?

IGF

UFO-SVERIGES Centralgrupp tillsätter
för varje län en

Distriktschef

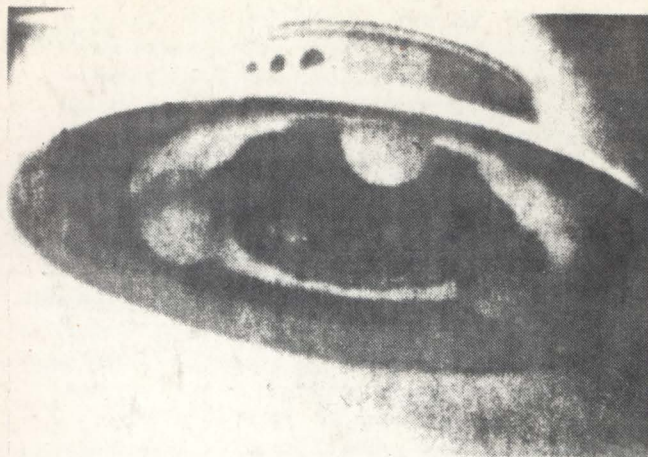
Distr.ch. uppgift består i att upprätthålla kontakten med länets gruppchefer och Centralgruppen, samt vara behjälplig vid bildandet av nya UFO-grupper inom länet. Sökande bör kunna arbeta självständigt på ideell basis. Ålder: gärna omkr. 30 år eller äldre.

UFO-SVERIGE SÖKER vidare personer som är villiga att på begäran och efter utbildning (genom UFO-SVERIGES försorg) utföra

Fältundersökningar

vid landningar och närobservationer, samt bevaka ortspressen.

Nämnda två befattningar kan innehas av en och samma person, om så önskas. SVAR, med uppgift om ålder och utbildning, till UFO-SVERIGES Centralgrupp, Box 311, 591 03 Motala 3, tel 0141/701 91, dit ni också kan vända er för vidare information.

JÄTTE-AFFISCH (100×70 cm)

En verkligt skön affisch för dig, din förening, eller som gåva till en vän...

ENDAST KR 10:-

ART-PRODUKTION

Fack, 571 00 NÄSSJÖ

NY ADRESS FÖR UFO-RAPPORTER!

Alla handlingar rörande undersökningar av UFO-fenomen adresseras fr. o.m. april 1973 till

UFO-SVERIGES CENTRALGRUPP

Box 311, 591 03 MOTALA
som ombesörjer ev. uppföljning och publicering av materialet.

I MAJ

utkommer 3:dje upplagan av

HENRY KJELLSONS

utomordentligt intressanta bok

FORNTIDENS TEKNIK

där den framlidne flygdirektören gör gällande att flera tusen år gamla kulturer stod på en högre teknisk nivå än vår.

Moses hade radioaktivt ämne i arken. Reaktionsdrivna flygplan fanns på Hesekiels tid.

C:a pris kr. 22:10 + moms

Beställ den redan nu hos Er bokhandlare eller direkt från

NYBLOMS FÖRLAG

Box 154, 751 04 UPPSALA 1

168 sid. Rikt illustrerad